Fiyatı: 400 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 32
6 Aralık 1989

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

BU HAFTA VAHAP'LIYIZ

TEKİN ARAL'dan Ah şu arkadaşlarım

HAFİYESİ MAHMUT

İLBAN ERTEM • İBRAHİM SARI • SUAT GÖNÜLAY • SERHAT GÜRPINAR • MURAT YILMAZ • BÜLENT MORGÖK • BİROL BAYRAM • ZAFER TEMOÇİN ve SONER GÜNDAY

Dıgıl'ın Albümünden:
HALKIN UMUDU SHP BAŞKANI İNÖNÜ

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım

İSVEÇLİ ADNAN

İSVEÇLİ Adnan tatilini geçirmek üzere geçen gün Amerika'dan geldi.

Şimdi **"İsveçli Adnan kim?"** diyeceksiniz...

İsveçli Adnan, benim yirmi küsur yıllık arkadaşım. Pasaportlarından biri İsveç pasaportu ama, Adnan adından da anlaşılacağı gibi halis mulis Türk... Hemi de Mardinli. Ve de ilk Türk hipisi.

Yıllar önce Güzel Sanatlar Akademisi'nde paşa paşa okurken, nereden kafaya koyduysa koydu. Sırtına heybesini vurdu, yurt dışına gitti. Gidiş o gidiş.. İngiltere senin, İsveç benim, Beyrut senin, Amerika benim yıllarca oradan oraya dolandı durdu. Hâlâ da dolanıyor. Şimdilik son durağı üç yıl önce kapağı attığı Amerika. Ama en çok eğleştiği ve sonunda pasaportunu da ele geçirdiği diyar İsveç. Adı da bu yüzden **"İsveçli Adnan"** zaten.

Adnan'ın ilk Türk hipisi olmasına gelince... O yıllarda dünyada **hipilik** modası yeni yeni yaygınlaşmaya başlamıştı. Hipilerle ilgili haber ve fotoğrafları gazetelerde yeni yeni görüyor, ülkemize gelen hipileri sokaklarda hayretle izliyorduk. İşte o günlerde Adnan ülkemize gelen bu hipilerle ilişki kurdu... Ve onlar gibi giyinip onlar gibi takıp takıştırarak ilk Türk hipisi oldu.

Adnan'ın ülkemizden ayrılıp, Frengistan seferine çıkması biraz da o hipilerin dolduruşa getirmesiyle oldu zaten.

Yola çıkarken arkasında bir sırt çantası, elinde küçücük bir Türk bayrağı, cebinde de o zamanın 10 Türk Lirası vardı. Kendisini, diğer arkadaşlarla birlikte Edirne'ye doğru Aksaray'dan uğurladık... Yani ilk **otostop**'unu Aksaray'dan yaptı. Sonra da dediğim gibi, gidiş o gidiş...

Adnan'ın ilk durağı olan ve kaçak olarak beş yıl kaldığı Londra'dan yakalanıp hudutdışı edildikten sonra, kapağı attığı İsveç'teki ilk günleri. Para nanay... Ne kimseyi tanıyor, ne kimseyi biliyor... Nerede akşam orada sabah, aç bilaç dolanıp duruyor. Kısacası sürüm sürüm sürünüyor İsveç'in gurbet diyarlarında.

Derken birgün bir İsveçli kızla tanışıyor. Aç maç serde anasınıngözülük var ne de olsa. Ve postu seriyor kızın evine sonunda. Kızın ailesi kendi halinde bir aile. Babası memurluktan emekli. Şehrin biraz dışında bahçe içinde tek katlı, villamsı bir evde oturuyorlar. Dediğim gibi bizim Adnan çörekleniyor eve. Sade eve olsa iyi... Kızın odasına. Ve damat adayı numaralarına yatıyor. Tabii orası İsveç... Orada öyle **"Kızımın odasında nasıl yatarsın?... Evlen de ondan sonra"** gibi şeyler yok. Adnan ekmek elden, su gölden, gerisi de kızdan yiyor, içiyor, yan gelip keyfine bakıyor.

Aradan biraz zaman geçiyor. Evde hava değişmeye başlıyor. Kızın babası durmadan kızı köşelere çekip, beş karış suratla homurdanıyor, kıza birşeyler söylüyor, birşeyler anlatıyor.

Ve bir akşam kız, durumu Adnan'a açıklıyor:

– Babam bu iş böyle sürüp gidemez, diyor. **Bir iş bulup çalışman, eve katkıda bulunman gerekiyor.**

Adnan bakıyor durumun vaziyeti sarpa saracak.

– Baban meraklanmasın, diye cevap veriyor, **yarın hemen gidip bir iş bulurum, çalışmaya başlarım.**

Ama yarın, öbürgün, daha öbürgün oluyor... Ne Adnan'da bir hareket, ne de ortada iş var.

Ve bir akşam kızın babası eve geliyor. Arabasının arka tarafı balya balya kâğıtlar dolu. Hep birlikte kâğıt paketlerini içeriye zor taşıyorlar.

Kız Adnan'a dönüyor:

– Babam bu işi gazete ilanlarından senin için bulmuş. Bunlar bir firmanın el ilanları. Bir hafta içinde bunları dağıtıp, şu kadar para alacaksın, diyor.

Adnan kafasını çevirip kâğıt yığınlarına bakıyor, dağ gibi... Olacak iş değil ama, rahatı bozulacak diye sesini de çıkaramıyor," **peki"** diyor.

Ertesi gün Adnan'ın altına bir bisiklet veriyorlar. Kâğıtları da tepeleme bisikletin arkasındaki

Ah şu arkadaşlarım

sepete yükleyip bağlıyorlar. Adnan çıkıyor yola ve her evin kapısının altından bir tane atarak başlıyor ilanları dağıtmaya. Ama olacak gibi değil. Evlerin hepsi bahçeli ve iki evin arasında en az yüz metre mesafe var. Belki yirmi kilometre yol yapıyor dağıttığı ilan miktarı küçücük bir desteyi ancak buluyor. Akşam eve kan ter içinde, pestil gibi dönüyor.

Ertesi gün yine aynı hikâye... Bu defa biraz daha fazla dağıtayım diye daha çok dolaşıyor. Ama ne yapsa onca ilanın değil bir haftada, bir ayda bitmesinin mümkünatı yok.

Akşam eve dönüyor. Kızın babası durumdan memnun... O akşam Adnan'a **"Aramızda düşünüp karar verdik, sana yardım edeceğiz"** diyor. **"Yarın seninle birlikte biz de dağıtacağız. İlanlar bir an önce bitsin ki, sana yenilerini alalım..."**

Ve ertesi sabah, çalıştığı için kız hariç, kızın anası, babası ve Adnan bisikletlere atlayıp ailece düşüyorlar yollara. Bütün gün turalıyorlar... Ama dağıttıkları ilan miktarı gene devede kulak. Akşam eve dönüyorlar.... Alayı turşu gibi. Hele Adnan üç gündür dolaştığından ayakta zor duruyor artık.

Yemeğe oturuyorlar ama kimsede çatal kaşık tutacak yemek yiyecek durum yok.

Adnan gözleri şömineye dalmış otururken birden ayağa fırlıyor ve köşede bir yığın halinde duran balyaları gösterip kızın babasına dönüyor:

– **Parayı bunlar bitince alacağız değil mi?**

Kızın babası:

– **Evet,** diyor, **bitirince alacağız.**

– **O zaman bitiriyoruz** diyor Adnan, **git parayı yarın al.**

Ve bir hışım balyaların yanına koşuyor. Sonra başlıyor el ilanlarını deste deste alıp yanmakta olan şömineye fırlatmaya. Kendisini seyreden ev halkının nutku tutuluyor. Hayatlarında böyle şey, daha doğrusu böyle üçkâğıtçılık ne duymuşlar, ne de görmüşler. Akılları ermiyor. Kızın babası bir ara yerinden fırlayıp Adnan'a engel olmaya çalışıyor, ama Adnan işi bitiriyor ortada tek ilan kalmıyor.

Adam o gece sabaha kadar söyleniyor. Fakat sabah olunca, bizimki adamın ağzından giriyor, burnundan çıkıyor, adamı ikna edip, parayı almaya gönderiyor.

Kızın babası, akşam eve dönüyor. Parayı almış, Ayrıca arabasının arkasında gene balyalarla el ilanı var. Bir iki göstermelik dağıtım turalamasından sonra, Adnan şöminede onları da iyi ediyor. Adam ve karısı sözümona bozuk çalma numaralarında ama, para geldikçe bu müthiş zeki Türk'ün bulduğu bu yöntem sonunda onların da hoşuna gitmeye başlıyor. Ondan sonra gelsin el ilanları, gelsin paralar.

Şömine günde üç vardiya çalışıyor. Evin içi fırına dönüyor. Kayınpeder, hergün sabahın köründe fırlıyor evden, akşam tıkabasa el ilanı ile dönüyor. Daha sonra gidip yaktıkları ilanların parasını alıyor. Yalnız firmalar huylanmasın, ilanlarının dağıtıldığını zannetsinler diye, yaktıkları ilanların parasını üç dört gün sonra gidip alıyor.

Kısacası, şöminenin bacası fabrika bacası gibi tütüyor. Bu arada para gani ya... Adam arabasını değiştiriyor. Eve yeni eşyalar alınıyor falan filan... Durum komşuların da dikkatlerini çekiyor ama, olan bitenden pek bir şey anlamıyorlar.

Özellikle de İsveç'in sıcak olduğu o yaz ayında, bacadan her Allah'ın günü püfür püfür çıkan o dumana akıl erdiremiyorlar. Komşulardan biri bir gün, dayanamayıp soracak oluyor... Bizimkiler heryerlerinden ter akarak kadına, "Üşüyoruz da onun için şömineyi yakıyoruz" diyorlar.

Günler böyle geçiyor... Ama bu tatlı hayat pek uzun sürmüyor.

Birgün gene böyle, ilanları yakarlarken, şömineden bir kâğıt savruluyor, perdeleri tutuşturuyor. Derken alevler mobilyaları sarıyor, iş büyüyor. Bunlar söndürmeye uğraşırken,komşulardan biri itfaiyeye telefon ediyor. Evin önü bir anda ana baba gününe dönüyor. İtfaiye geliyor, yangını söndürüyor. Ama yangın nedeni falan derken, işin bombası da o zaman patlıyor işte. Zaten tüm ilanlar, evin içine dışına saçılmış durumda. El ilanlarını veren firmalar, adamın tepesine biniyorlar. Adamcağız hakkında hem tazminat davası açılıyor hem de sahtekârlıktan hapsi isteniyor.

– **Peki bu arada sen ne yaptın**, diye sordum Adnan'a.

– **Ne yapacağım, tüydüm** diye cevap verdi. **Tüymeseydim kızın babası beni o ilanlar gibi şöminede yakacaktı!...**

Tekin Aral

Ünlü yazar İzzet İkram yazdı:

HAFTANIN FİLMLERİ

Indiana Jones:

Film boyunca heyecandan heyecana sürüklendim. Önce gişedeki kadınla kavga ettik. Miyop olduğumu bile bile, en son sıradan bilet verdi. Üstelik bozuk para yüzünden beni bekletti, film başladıktan 15 dakika sonra içeri girebildim. Karanlıkta yanlışlıkla bir adamın kucağına oturdum, bana **"Yanlış yere gelmişsin seks filmi yandaki sinemada oynuyor"** dedi. Zor bela yerime oturdum. Yerime oturduktan sonra, yer gösterici gelip para istedi. Ona haksız olduğunu söyledim, film boyunca, 3 dakkada bir el fenerini gözüme tuttu. Yanımdaki adam filmi daha önce 16 kere seyrettiğini, fakat altyazıları bir türlü okuyamadığını söyledi. Sonra okuma yazma bilmediğini itiraf etti ve ona altyazıları ben okudum. Üstelik sinemanın kaloriferleri yanmadığı için fena kakırdadım. Kısacası, hayatımda, bu kadar maceralı bir film izlemedim.

***

Film Bitti:

Enteresan bir film. Daha doğrusu iki film. Film içinde film var. Hatta filmin içindeki filmin içinde de, üç - dört tane film yer alıyor. Ve bu böyle sürüp gidiyor. Bu film, tek başına bir **"Sinema Günleri"** gösterisi. Oyunculara gelince, başroldeki Kadir İnanır filmde iyi oynamış, ama filmin içindeki filmde çok kötü. Filmleri karıştırmış olsa gerek. Benim bile seyrederken kafam karıştı, film mi seyrediyorum, yoksa filmde oynuyor muyum, anlayamadım. Yine de **"En İyi seyirci rolü"** ödülüne aday olucam bu sene.

***

Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği:

Ben bu filmin daha önce kitabını da seyretmiştim. Pardon, okumuştum. Filmi, kitabı kadar iyi değil. Örneğin ben kitabı okurken, sıkıldığım yerinde bırakıp, sonra kaldığım yerden okuyordum. Filmde, böyle bir şey mümkün değil, her seferinde yeniden para ödüyosunuz. Film, Çekoslovakya'da geçiyor. Ve yönetmen bu filmle seyirciye soruyor: **"Siz bizim Çekoslovakyalılaştıramadıklarımızdan mısınız?"** Film çok uzun sürdüğü için, normalde 10 dakika verilen ara, bu filmde 1.5 saate çıkarılmış.

***

Bataklık Damın Kızı Aysel:

Pek nefis bir film. Muhsin Ertuğrul Bey, sanatının zirvesine çıkmış. Bu film adından uzun zaman bahsettireceğe benzer. Cahide Sonku'nun güzelliğine doyamıyorsunuz, nadide bir aktris. Sinemamızın şimdiye kadarki en muhterem filmi... (Öhö... Tüh ulan, n'aptım ben?.. Yer doldurmak için arşivden yazı seçerken, tutmuş hangi filmin yazısını seçmişim... Rezil oldum, artık barlarda yüzüme bile bakmazlar. Neyse canım, Türk sinemasına saygı için koydum bu yazıyı falan derim... Daha da üstüme gelirse **"Bizde sinema yok ki, sinema yazarı olsun"** derim... N'apılım yani?..)

Vedat Özdemiroğlu

Sıtkı Sedat abiniz büyük yaşam deneyimlerini sizinle paylaşmaya devam ediyor. Akılsal öğretiler serisi (2) futbol ve futbol camiası ve hakemlik müessesesine eleştiriyel bir bakış

UTANMAZ ADAM
Oğuz Aral
BİKAÇ GÜN SONRA..
ŞU DÖKÜNTÜ AFRİKA'DAN BİRAN ÖNCE KURTULMAK İÇİN Bİ GEMİ BULMALI...
NİYE ÖYLE PAYTAK PAYTAK YÜRÜYORSUN ŞEREF ABİCİM ?..
BACAKLARININ ARASINDA BU KADAR IVIR ZIVIR VARKEN...
SIKIYSA DÜZGÜN YÜRÜ DE GÖREYİM!
HİÏ...ELMASLARA EBÜVEE!..
DEPOYA GİRİNCE NE OLURNE OLMAZ DİYE İKİ ÜÇ AVUÇ ZULAYA ATMIŞTIM... AMA NAMUSSUZLARIN BİKAÇI MÜNASEBETSİZ Bİ YERİME KAÇTI... KAÇ GÜNDÜR PEKLİKTEN GEBERİYORUM...
217
İşte sevgili okurlar, bu maceranın da böylece dibi göründüü. Şimdi içinizde Papaz'ın, Salam Sam'ın ve Morto'nun sonunu merak edenler olabilir... Merakınızı giderelim... Papaz Jesus, ormandaki dinsel ve cinsel hayatına devam etti...
HOMURG
HOMURGOK!
Salam Sam, kiralık katillikten vazgeçip polis oldu...
PARASI AZ AMA TEHLİKESİ DE AZ...
218
Ağzında diş kalmayan Morto'yu ise, ne dediği anlaşılmadığı için spor spikeri tayin ettiler... (BU İŞİ TRT, DEKİ ÜMİT AKTAN'DAN İYİ KIVIRDIĞINA EMİNİM.)
EFEEVT SAYIMFIŞDİNLE-FISCIĞLEGFMPIF... RUFŞ ŞAKIBİNEFS TEFKŞ DALFIŞIRT...
Bizim takım ise elmasları satıp, kendilerini dağıtma dalında Olimpiyat rekoru kırmak için çalışmalara başladı...
LANİNEK TOM JONES ŞU BİZİM ARABADA TAŞ KOYDUMU DÜTLE BA KİIM-PARASINNAN DİİL Mİ?!...
Bİ KADEH İOSENE LAN TIPA...
ARTIK İÇKİYİ BIRAK TIM ABİCİM... ŞİMDİ BAŞKA Bİ ŞEY KEŞFETTİM!...
BU HİKAYE DE BURADA BİTER SEVGİLİ OKURLAR... HEPİMİZE GEÇMİŞ OLSUN... OĞUZ ARAL 76

İBRAHİM SARI
AAA... TAKMAYMIŞ...
BABA! BABACIĞIM!
Hİ!..BİZİM HANIM KAÇMIŞ...
BAR
KOŞ KOŞ!.. BAK Bİ TANE DAHA DÜŞTÜ...
DEAH DEAAH

DEKLANŞÖR

Yazan çizen: Suat Gönülay

Nurci'nin aklını çelip çıplak poz verdirenler, dertlerini polise anlatamadıkları için '34 er yıl yediler. Ama Nurci de elden gitmişti. Belki ilerde çok meşhur bir yıldız olacaktı...

YAVUZ TARAN

● Temel metalik

● Yardımını esirgeme bebeğim

● Hurda baba...

● Beleşinolar...

Adamakıllı beste için şarkı özü

Papuçlarını boyadı
Zenginlerin
Amatör asistan oldu
Manyaklara
Sokaklarda müzik sattı
Alan aldı, satan sattı
Bi kere
Denize koşan sel gibiydi
Pot kırdı, çam devirdi
Kare as sakladı kollarına
"Rest" çekti
Gören "Görüyorum doktor"
Dedi bi kere
Kapıcı oldu sevgi tapınaklarına
Şeş beklerken yek attı
Hiç kapı almadı
Hiç kapı çalmadı
Dedi "Bunlar deli saçması"
Gülmeye çalıştı
Deli mi ne?

Hoooops!

Okulumuzda görülen izdiham nedeniyle ön kayıt işlemine...
- En az on adet İtalyanca kelime bilmek
- Süt sevgisi (yoğurt da olabilir)
- Kardeş kavgası
- B ve C vitamini düşkünlüğü
- Göreme, Nemrut Dağı ya da Antakya Mozayik müzelerinden birini görmüş, gezmiş olmak (fotoğrafla ispat edenler tercih nedenidir)

koşulları eklenmiştir.

Bilmece

- Entellektüel metalci nedir?...

Cevap: Metalurji mühendisi.

Haso metalci geçen hafta

- Drakula filmini seyredip tırnaklarını yerken elini kanattı.
- Babasıyla barıştı...
- Kaset alamadı, çünkü yeni iyi kaset bulamadı...

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

HAFTAYA: VAHAP DEHŞET SAÇIYOR...

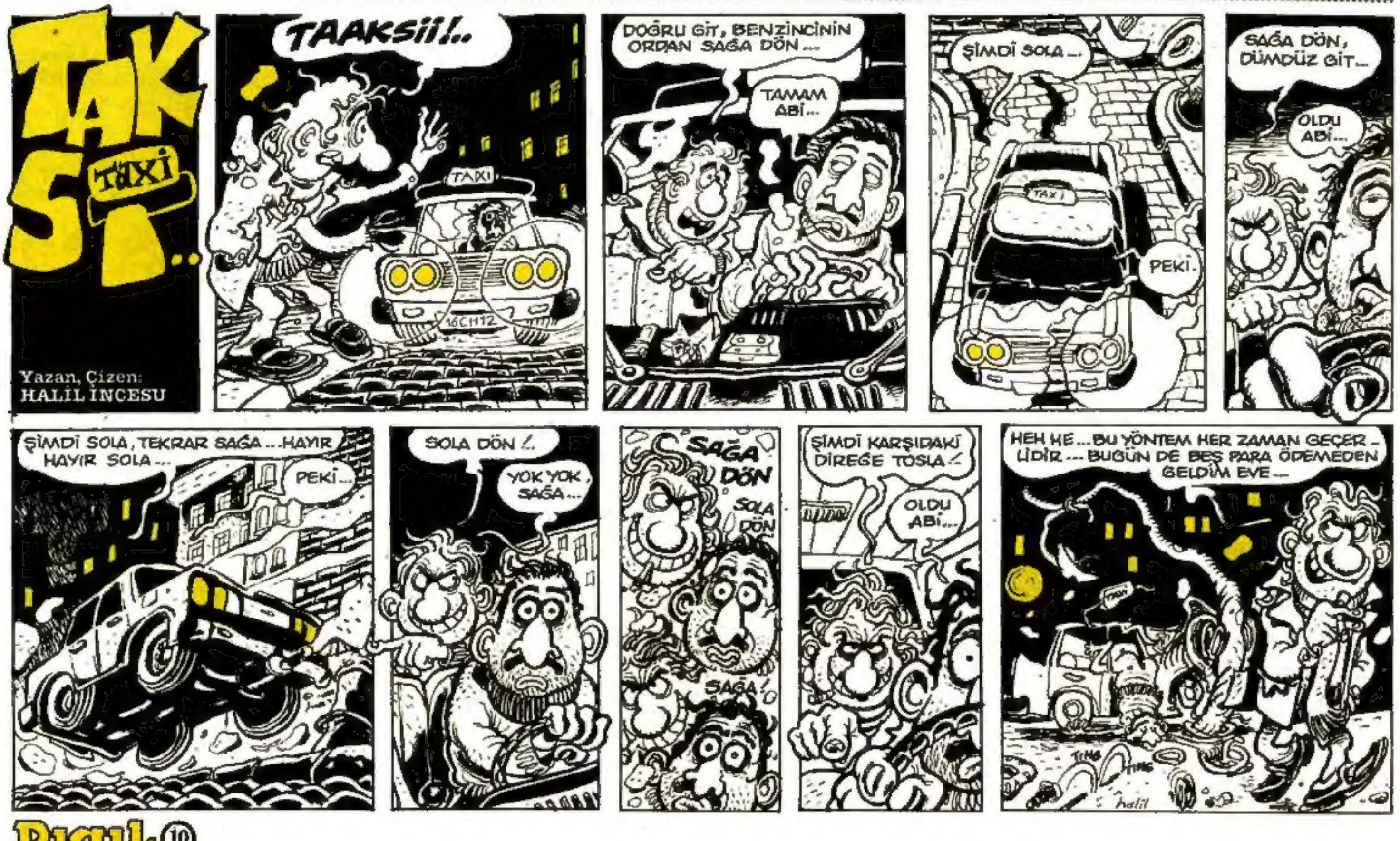

HAFİYESİ MAHMUT

OĞUZ ARAL
İLBAN ERTEM

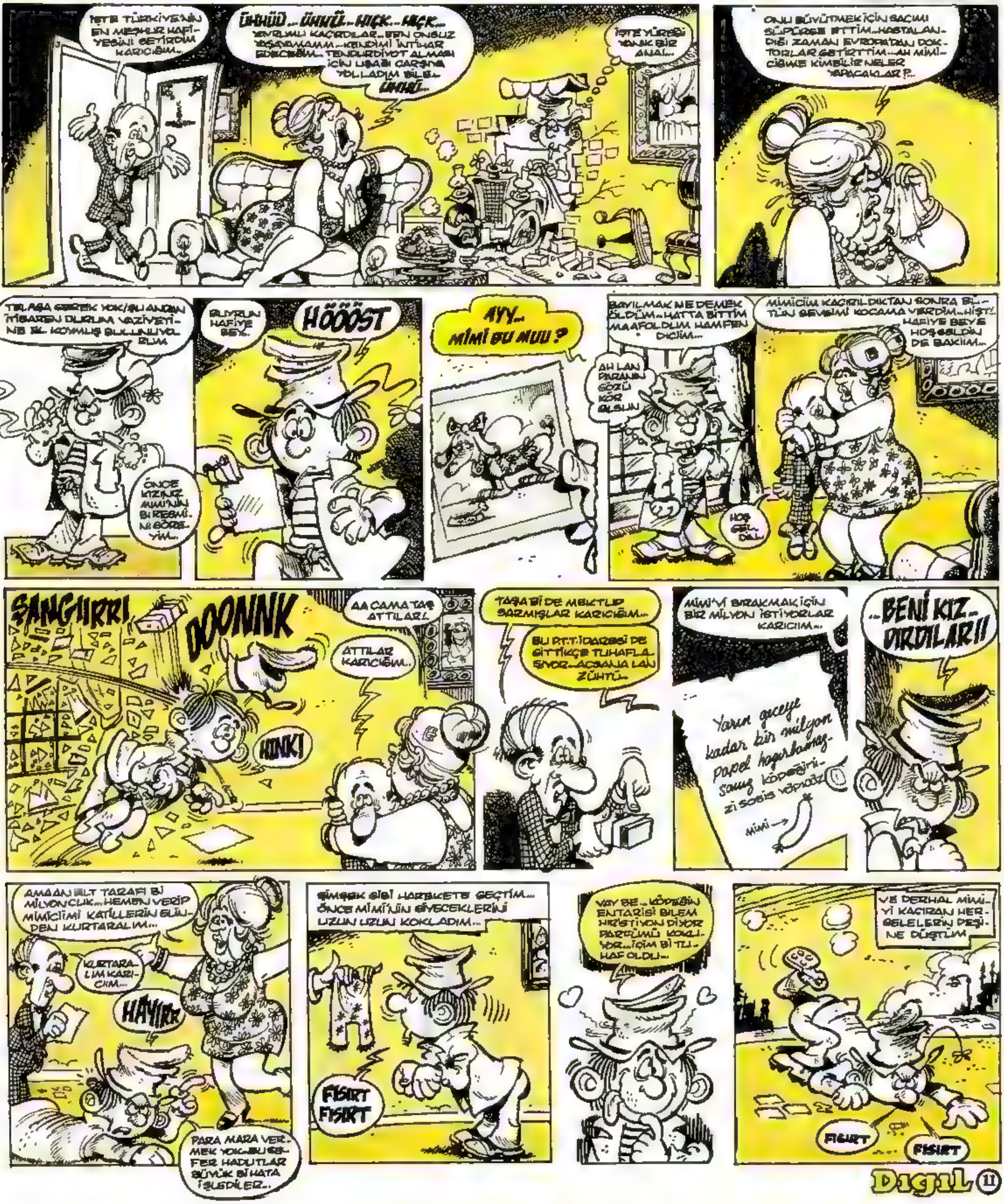

- DEVAMI HAFTAYA -

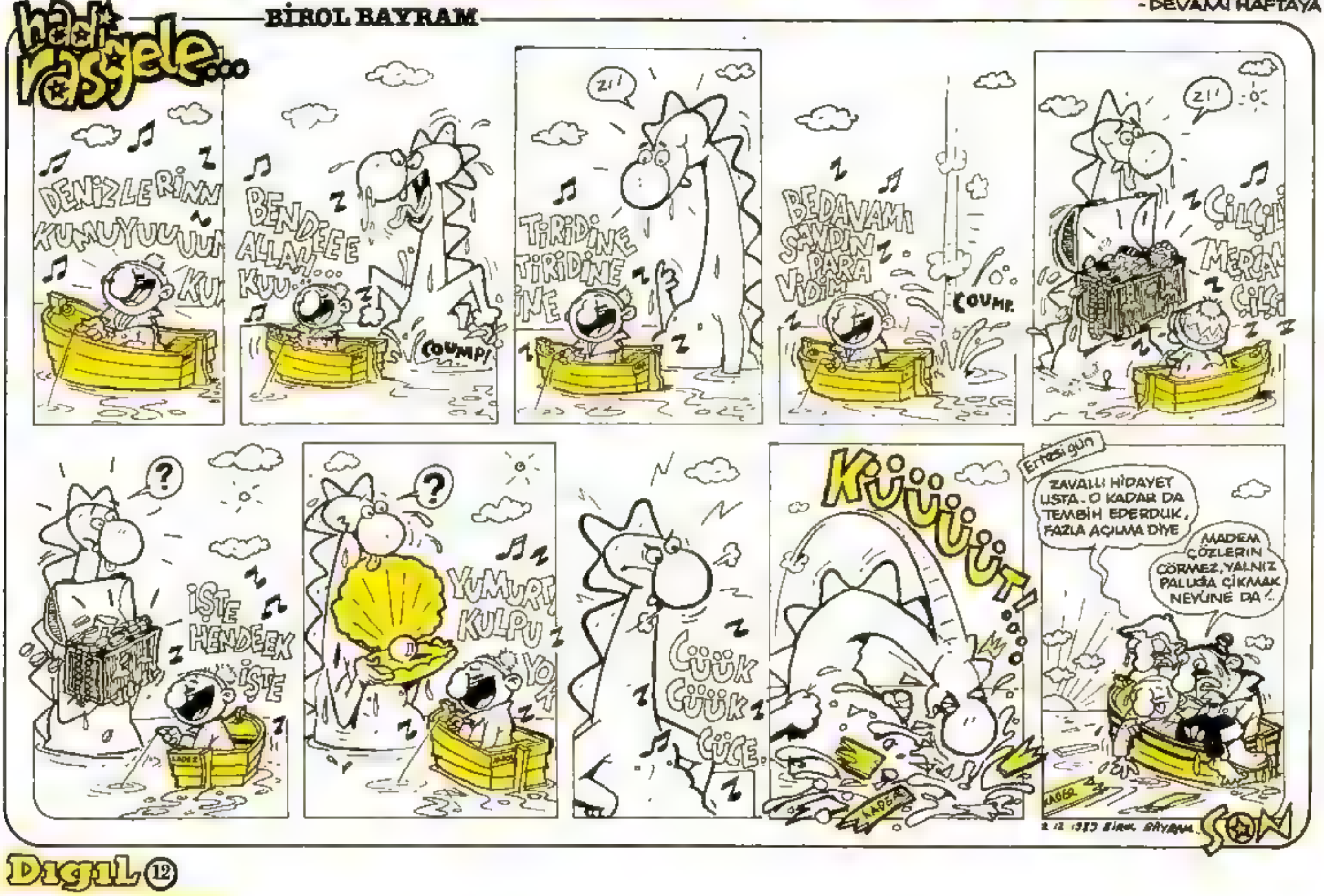

Her yüzyılda bir

MURAT YILMAZ

ÇİÇEĞİ BURNUNDALAR VE TAZE USTALAR

Meriç Temelkök

Özgür Yıcı

Tevfik Aydın

Ayhan Dede

Bülent Dinçeli

Ustalara Devam:

Bu hafta sizi korku karikatürlerinin ünlü bir ustasıyla tanıştıracağız...

GAHAN WİLSON

İlk PLAYBOY'da çizmenin şansını düşünsenize. Sonra National Campoon (çok manyak bir dergidir) PUNCH, PARIS MATCH, NEW YORKER gibi dergilerin de çizerliğini yapmıştır. Amerikalı karikatürcü Gahan Wilson'un espri yükü WOODY ALLEN ile CHARLES ADDAMS'ın iyi bir kesişmesiymiş. (Kaynak öyle yazıyor).

MARK TWAIN ve JONATHAN SWIFT (Gulliver'in yazarı) kadar da güçlü bir yaratıcılığı var diyorlar. Bastıklarımız size neler düşündürüyor, siz ona bakın.

- Ben tanımıyorum... Senin arkadaşın mı? Kocacım!

- Tabii temizleriz.. Ne lekesi olduğunu hatırlıyor musunuz? Efendim...

Bülent MORGÖK

GECELERİN ARİFİ

Açılmayanı, Açarlar...

Ürkek Tavuk...

Dıgıl

YIL: 1 SAYI: 32
6 ARALIK 1989 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Yönetim Yeri: Beyazkaranfil Sok. No: 47 3. Levent - İSTANBUL

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 5800 TL. 6 AYLIK: 11.500 TL. 12 AYLIK: 23.000 TL. TEL: 550 25 04 - 8 HAT

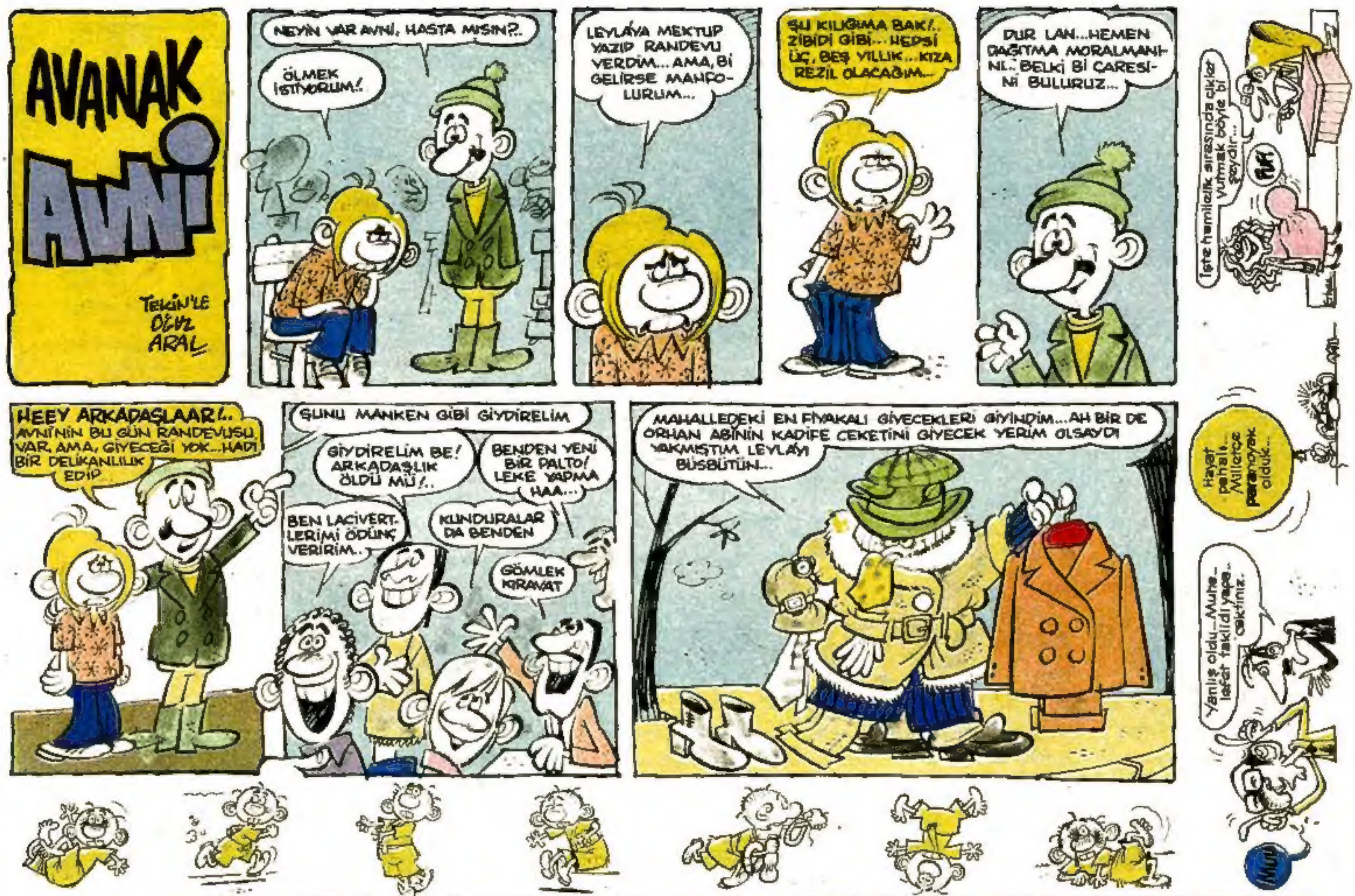

Satışa gelenler...

Ödül avcısı...